

и — „Да исправитя молитва моя“ — киевски разпѣвъ — и „Благо-
слови душа моя“ — гръцки. Л. е
вземалъ дейно участие въ съста-
вянето на Обихода за придворното
пѣние.

Льо Бо, Луиза Адолфа — Le Beau,
Luise Adolpha — пианистка и да-
ровита компонистка, род. 25 апр.
1850 въ Растатъ, умр. 2 юли 1927 въ
Баденъ-Баденъ, ученичка на Кали-
вода въ Карлсруе и на Райнбер-
геръ и Лахнеръ въ Мюнхенъ. Твор-
би: два концерта за пиано съ ор-
кестъръ; две драматични кантати
за соли, хоръ и оркестъръ; камер-
на музика; пѣсни; клавири нѣща
и операта „Омагьосаниятъ халиф“.

Льоборнъ, Фернандъ — Leborne,
Fernand — компонистъ и музика-
ленъ критикъ, род. 10 мартъ 1862
въ Шарлеруа, ученикъ на Цезаръ
Франкъ, Масне и Сенъ-Сансъ, ком-
пониралъ: една драматична симфо-
ния, една балетна сцена, две увер-
тюри (симфонична и военна) — за
оркестъръ, също една симфония-кон-
цертъ за пиано, цигулка и оркес-
търъ, две сонати за цигулка и пи-
ано, единъ струненъ квартетъ, ед-
но трио, две меси, една кантата (за
Парижкото изложение—1900) и опе-
ритъ: „Дафнисъ и Хлоя“ (1885),
„Хеда“ (1898), „Мюдара“ и „Блон-
динка и брюнетка“ (1921) и др. Л. е
получилъ 1901 премията „Шарти“,
и е музикаленъ критикъ на Monde
artiste.

Льоборнъ, Луи Себастиенъ — Le-
brun, Louis Sebastien — пѣвецъ и
компонистъ, род. 10 дек. 1764 въ
Парижъ, умр. 27 юни 1829 с. т., те-
нористъ въ „Голѣмата“ и „Коми-
ческата“ опери, и пѣвчески дирек-
торъ на Императорската капела,
писалъ нѣколко опери и църковна
музика.

Льобьофъ, Жанъ — Lebeuf, Jean —
французски абатъ и музикаленъ
историкъ, род. 6 мартъ 1687 въ
Оксеръ, умр. 10 апр. 1760 с. т., пи-
салъ ценни изследвания върху Гри-
горианското и, изобщо, църковното
пѣние („Учебникъ — теоретически
и практически по църковното пѣ-
ние“ — 1741).

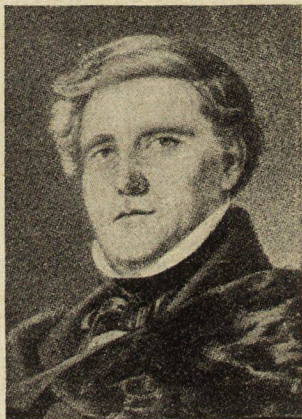
Льовасюръ, Жанъ Анри — Levas-
seur, Jean Henri — виртуозъ-вио-
лончелистъ, род. 1765 въ Парижъ,

умр. 1823 с. т., ученикъ на Дюпоръ
(мл.), челистъ въ „Голѣмата опера“,
и професоръ въ консерваторията,
писалъ: сонати, дуети и етюди за
виолончело. Л. е главенъ участникъ
въ написване школата за тоя ин-
струментъ на консерваторията.

Льовасюръ, Никола Просперъ —
Levasseur, Nicolas Prosper — про-
чутъ пѣвецъ-басъ, род. 9 мартъ 1791
въ Бреслъ на Оаза, умр. 7 дек. 1871
въ Парижъ, ученикъ на Парижката
консерватория, пѣлъ въ „Голѣмата
опера“ до 1845, а отъ 1841, до смъртта
си, е билъ професоръ по пѣние въ
консерваторията.

Льовасюръ, Пиеръ Франсуа — Le-
vasseur, Pierre François — братъ
на горния — виртуозъ-виолон-
челистъ, род. 11 мартъ 1753 въ Абе-
вилъ, умр. 1816 въ Парижъ, уче-
никъ на Дюпоръ (мл.) — челистъ
въ „Голѣмата опера“, писалъ 12 ду-
ета за в.-чело.

Льове, Йоханъ Карлъ Готфридъ —
Loewe, Johann Karl Gottfried — ви-



Карлъ Льове

деиъ вокаленъ компонистъ, съз-
датель на нѣмската балада, род. 30
Ноем. 1796 въ Льобеюнгъ при Кьо-
тентъ, умр. 20 апр. 1869 въ Килъ;
още отъ детинство проявилъ голѣ-
ми музикални способности, обла-